

'Zou goed zijn als ITEAC er een broertje bij krijgt'

| DOOR: GERBRAND BORGDRORFF |

In 2000 organiseerde de VPT in Den Bosch een conferentie over toneelhijnsinstallaties. Nederlandse theaters stonden voor een enorme operatie om de handtrekkenwand om te bouwen tot geautomatiseerde hijsinstallaties en er was behoefte aan kennis en ervaring uit het buitenland. De Engelse theateradviseur Richard Brett was een van de gastsprekers. Richard, of Dick, zoals mensen hem doorgaans noemen, was enthousiast over de conferentie, vooral over het internationale karakter. Hij besloot een soortgelijke conferentie te organiseren in Londen, maar met een veel breder onderwerp: theaterarchitectuur en theatertechniek. In 2002 was de eerste een feit onder de naam International Theatre Engineering and Architecture Conference (ITEAC). Sindsdien heeft hij iedere vier jaar een ITEAC georganiseerd. Richard was de drijvende kracht, maar de laatste jaren werd duidelijk dat hij het werk moest gaan overdragen. Hij was ziek en zou niet meer beter worden. Ondanks zijn ziekte heeft hij enthousiast en met enorme inzet meegewerkt aan ITEAC 2014, maar tijdens de voorbereidingen van deze laatste conferentie is hij overleden. Hoewel hij organisatorisch wel veel ondersteuning kreeg, had Richard tot en met 2010 vrijwel alles in zijn eentje gedaan. Hij stelde het programma samen, regelde de sprekers, verzorgde de sponsoring en een belangrijk deel van de publiciteit. Om die last van zijn schouders te nemen werd voor de laatste ITEAC een redactie gevormd. Ik was daar lid van en weet nu hoeveel werk het is om een programma samen te stellen. Je kunt alleen maar vaststellen dat Richard terecht veel respect en waardering oogstte als organisator van de ITEAC conferenties.

Altijd in Londen

De ITEAC van 2014 werd van 8 tot 10 juni gehouden in Londen en door veel deelnemers positief gewaardeerd. Dat was niet alleen vanwege de interessante sessies over theaterbouw, akoestiek en theatertechniek,

ITEAC is in de eerste plaats een uitgelezen kans om collega's te ontmoeten en om klanten die voor een groot project staan een indruk te geven van alle aspecten waar ze mee te maken zullen krijgen bij het ontwerp en de bouw van een theater of concertzaal. ITEAC wordt steeds gehouden op een andere locatie in Londen. Er is gesuggereerd door diverse deelnemers dat het goed zou zijn om ITEAC niet alleen in Londen, maar bijvoorbeeld ook in Amsterdam, Berlijn of Parijs te organiseren. Sponsors reageerden daar enthousiast op, maar de ABTT (de Engelse zuster van de VPT) was geen voorstander van een verhuizing. De ABTT heeft ITEAC steeds beschouwd als een van de eigen activiteiten van de vereniging en de opbrengst van de conferentie kwam ook steeds ten goede aan de ABTT. De organisatie was huiverig voor een verhuizing, omdat het voor haar leden lastiger zou worden de conferentie bij te wonen. Leuk als mensen naar Londen komen, maar niet leuk als Engelsen naar het buitenland moeten om een ABTT-conferentie bij te wonen.

Engels gekleurd programma

ITEAC is altijd bezocht door een internationaal gezelschap van theateradviseurs, architecten, akoestisch adviseurs, projectmanagers, theaterdirecteuren en technici. Dat is opvallend, want het programma was doorgaans zeer Engels georiënteerd. Er kwamen altijd wel sprekers uit andere landen, maar de focus lag steeds op Groot-Brittannië en op Engelssprekende landen. Helaas gold dat bezwaar ook bij de laatste conferentie. Ook nu waren er veel internationale gasten en een aantal daarvan gaf presentaties, maar de overgrote meerderheid van de sprekers was Engels of uit een Engelstalig land. Dat is ook wel logisch: de redactie was vrijwel geheel Engels. Dat de focus dan ligt op Engelse onderwerpen en sprekers ligt voor de hand. Over de wens om het programma meer internationaal te maken is wel veel gesproken, maar zowel bezoekers als organisatoren waren het erover eens, dat dat niet voldoende gelukt is.

Geen sales pitches

Bij eerdere conferenties werden veel presentaties gegeven door sponsors. Soms leverde dat een interessant verhaal op, maar vaak was het niet meer dan een verkooppraatje en dat gaf bij bezoekers veel irritatie. Bij de voorbereidingen van ITEAC 2014 was duidelijk dat een nieuwe ronde met verkoopverhalen moest worden voorkomen. Niet alleen de deelnemers, maar ook de sponsors zelf begrepen dat. Het was daarom goed om te zien dat de echte sales pitches dit keer achterwege bleven.

Input van theatermakers

Het belangrijkste bezwaar van de ITEAC conferenties is dat er te weinig input is van theatermakers. Zonder regisseurs, acteurs, dansers, choreografen en mimespelers zijn theaterarchitecten, adviseurs en technici werkloos. Het zou goed zijn om juist van deze mensen te horen wat ze vinden van de theaters die gebouwd zijn en wat ze verwachten van nieuwe gebouwen. Dat wordt ook onderkend door de organisatoren, maar ook deze keer is het niet gelukt om meer dan twee of drie acteurs en regisseurs te vinden die bereid zijn om over hun ervaringen en ideeën te komen praten.

Broertje voor ITEAC

Er valt dus wel wat af te dingen op de ITEAC, maar met meer dan 50 presentaties en deelnemers uit meer dan 30 landen was het desondanks ook dit jaar een interessante conferentie. Jammer dat er relatief weinig mensen uit Nederland aanwezig waren. Het zou goed zijn als ITEAC er een broertje bij krijgt dat nog veel internationaler georiënteerd is, bij voorkeur met een redactie die is samengesteld uit mensen van meerdere landen en continenten. Een dergelijke conferentie hoeft niet gebonden te zijn aan één stad, maar kan iedere vier jaar in een ander land worden gehouden en is bij voorkeur meertalig, zodat ook mensen die geen Engels spreken kunnen deelnemen. Ik stel voor: om te beginnen in 2017 in Amsterdam. ◀